

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5C/77/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512204972
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2512204972.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v právnej veci žalobkyne CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom v Bratislave, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpenej JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, Hviezdoslavova 7, Martin, proti žalovanej G. O., A.. XX.XX.XXXX, S. W. X. XXXX/XX, M., o zaplatenie 918,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieťa.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu 11.04.2012 domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 918,50 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Návrh odôvodnila tým, že na základe žiadosti žalovanej z 12.02.2009 bol žalovanej poskytnutý revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca. Žalovaná vyčerpala 1.184,27 eur. Splátky riadne a včas neplatila. Dňa 31.10.2011 sa stal splatný celý dlh vo výške 918,50 eur. Žalovaná túto sumu žalobkyňi nezaplatila.

Žalovaná sa k návrhu písomne nevyjadřila.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s podaným návrhom, výpisom z Obchodného registra SR, žiadosťou/zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru - návrh na uzavretie zmluvy podľa § 43a Občianskeho zákonníka z 12.02.2009, úverovými podmienkami žalobkyne, odstúpením od zmluvy z 21.09.2011 s doručenkou, vyjadrením žalobkyne zo 17.03.2015, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade žalovanej a o prijatí splátok od žalovanej, listom žalobkyne z 10.07.2009, výpisom z účtu, sadzovníkom poplatkov ako i ostatným obsahom spisu, a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobkyňa je obchodnou spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalobkyňa a žalovaná dňa 12.02.2009 spísali žiadosťou/zmluvu o poskytnutí

spotrebiteľského úveru - návrh na uzavretie zmluvy podľa § 43a Občianskeho zákonníka, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanej spotrebiteľský úver. Zmluva/žiadosť o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti C/ obsahuje žiadosť (dlžníka) o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 700,- eur a vydanie úverovej karty na meno žiadateľa. V zmysle tejto časti zmluvy sa dlžník zaväzuje splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % jemu poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak, s tým, že termín splatnosti splátok je 10. deň v mesiaci a spôsob splácania je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B/ zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky žalobkyne pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len „všeobecné podmienky“).

Podľa čl. IV bod 1.1 všeobecných podmienok, v prípade prijatia návrhu podľa čl. III.1.1. Cetelem zaradí klienta medzi žiadateľov o poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty. Cetelem rozhodne o poskytnutí úverového rámca na základe posúdenia údajov uvedených klientom v súvislosti so žiadosťou a priebehu splácanie klasického úveru. Prijatím žiadosti o poskytnutie úverového rámca a teda okamihom vzniku zmluvy o úvere je v súlade s § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti a poskytnutie úverového rámca adresovaného klientovi. Vydanie úverovej karty na meno klienta, prípadne na meno ním určenej osoby a číslo účtu revolvingového úveru oznámi Cetelem klientovi písomne.

Podľa čl. IV bod 4.2. všeobecných podmienok, Cetelem je oprávnený v prípadoch stanovených v čl. III.6.1. od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť ďalšie čerpanie a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia.

Z listu žalobkyne datovaného 10.07.2009 vyplýva, že žalobkyňa týmto oznámila žalovanej akceptáciu návrhu žalovanej na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa poskytla žalovanej kreditnú kartu, ktorú možno použiť na platby kartou za tovar a služby, výber hotovosti v bankomatoch nielen na Slovensku ale aj v zahraničí, prevod peňazí na účet alebo na adresu žalovanej. Zároveň bolo žalovanej oznámené: číslo karty, číslo úverového účtu, maximálny úverový rámec 1.000,- eur, aktuálny úverový rámec 700,- eur, výška mesačnej splátky 28,- eur, poistenie kreditnej karty, dátum platnosti karty od 07/2009.

Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade žalovanej a z potvrdenia o prijatí splátok od žalovanej vyplýva, že použitím úverovej karty z titulu zmluvy o revolvingovom úvere žalovaná vyčerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 1.114,34 eur, pričom žalovaná uhradila sumu 797,87 eur.

Žalobkyňa listom zo dňa 21.09.2011 v zmysle čl. IV.4.2. všeobecných podmienok odstúpila od zmluvy o revolvingovom úvere z dôvodu omeškania žalovanej so splácaním úveru poskytnutého formou čerpania peňažných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty a vyzvala žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 918,50 eur.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka s prihladnutím na obsah návrhu na uzavretie zmluvy alebo v dôsledku praxe, ktorú si strany medzi sebou zaviedli, alebo s prihladnutím na zvyklosti rozhodné podľa tohto zákona, môže osoba, ktorej je návrh určený, vyjadriť súhlas s návrhom vykonaním určitého úkonu (napr. odoslaním tovaru alebo zaplatením kúpnej ceny) bez upovedomenia navrhovateľa. V tomto prípade je prijatie návrhu účinné v okamihu, keď sa tento úkon urobil, ak došlo k nemu pred uplynutím lehoty rozhodnej pre prijatie návrhu.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba,

ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzatvoreniu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzatvorenie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva

s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa znení účinnom v čase rozhodovania súdu, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd mal za preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi konania, ktorý bol založený zmluvou o revolvingovom úvere, je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalovaná nie, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ (žalobkyňa) používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (žalovaná) neovplyvňuje. Vznik zmluvy o revolvingovom úvere ako aj nároky z nej vyplývajúce tak súd posudzoval nielen podľa ustanovení Obchodného zákonníka, keďže zmluva o úvere je ako zmluvný typ v zmysle § 261 Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, ale aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku postavenie lex specialis a ktorý pre spotrebiteľskú zmluvu o úvere stanovuje špecifické náležitosti. Pre posudzovanie v konaní uplatneného nároku je rozhodujúce, že pre platnosť zmluvy kogentne zákon vyžaduje písomnú formu s následkom neplatnosti právneho úkonu pri jej nedodržaní (§ 4 ods. 1 citovaného zákona). Súd má za to, že za riadny návrh na uzavretie zmluvy treba považovať oznámenie žalobkyne o akceptácii návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere z 10.07.2009, v ktorom žalobkyňa oznamuje žalovanej konkrétne podmienky čerpania úveru. Ako už bolo zdôraznené vyššie, zákon o spotrebiteľských úveroch stanovuje pre platnosť spotrebiteľskej zmluvy o úvere písomnú formu, pre dodržanie ktorej sa všeobecne vyžaduje jednak písomný prejav a jednak podpis konajúcej osoby. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd uzavrel, že podmienka písomnosti pri vzniku predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere nebola dodržaná, keďže prijatie návrhu na uzatvorenie zmluvy nebolo žalovanou učinené písomne, v dôsledku čoho je táto zmluva v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch neplatná.

Na základe uvedeného tak súd posudzoval nároky uplatnené žalobkyňou v tomto konaní podľa ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, keďže žalovaná plnením žalobkyne získala majetkový prospech na základe neplatného právneho úkonu. V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaná získal od žalobkyne na základe neplatnej zmluvy o revolvingovom úvere peňažné plnenie v sume 1.114,34 eur a vrátila jej spolu sumu 797,87 eur. Z toho je zrejmé, že svoju povinnosť v zmysle citovaného ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka žalovaná splnila len čiastočne.

Súd však z úradnej povinnosti skúmal, či nárok žalobkyne nie je premlčaný.

Pre úplnosť sa uvádza, čo sa týka § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., ide o výnimku z ustanovenia § 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je ustanovením procesným (porovnaj napr. aj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30.09.2014 sp. zn. 26Co/30/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 19.08.2014 sp. zn. 9Co/295/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 22.10.2014 sp. zn. 11Co/377/2013, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26.01.2015 sp. zn. 11Co/427/2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 11.12.2014 sp. zn. 4Co/134/2013), keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (tým aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom. Vzhľadom na procesný charakter tohto ustanovenia a absentujúce prechodné ustanovenia konajúci súd je povinný aplikovať toto ustanovenie a prihliadať na premlčanie ex offo (aj bez námietky).

Procesná norma bez ohľadu na mieru legislatívneho vyjadrenia tohto pravidla pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti na všetky „živé“ spory (a iné právne veci) prebiehajúce na súdoch. Inak povedané, z mlčania zákonodarca v prípade procesných noriem možno bez problémov vyvodiť pravidlo o časovej pôsobnosti procesnej normy, pretože proste pôsobí v čase „dopredu“.

Kto márne nechá uplynúť premlčaciu lehotu (ktorej dĺžka ani režim sa nijako novou úpravou nemenili), jeho právo sa už o zložku právneho nároku oslabilo, hoci podmienene (úplne až účinným „dokonaním“ premlčania v súdnom konaní), no podstatné je, že žiadne právo týmto za účinnosti starej právnej úpravy nenadobudol, a nebola porušená jeho dôvera v právo, pretože podľa zásady *vigilantibus iura scripta sunt* tento subjekt musel počítať s tým, že svoje právo stratí, a to výlučne dôsledkom svojej nedbanlivosti (Doc. JUDr. Marek Števec, PhD.: Zákon a sudcovia, K výkladu ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa).

K použitiu Občianskeho zákonníka pri premlčaní súd uvádza nasledovné. Za stavu dualistickej právnej úpravy (dvojaká právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva) je plošné vylúčenie občianskoprávnej úpravy inštitútov súkromného práva a naopak paušalizovanie obchodného práva typického predovšetkým pre podnikateľskú sféru nenáležité. Presadzovanie obchodného práva na inštitúty upravené v kódexe o občianskych právach len s poukazom na argumentáciu o úveroch ako absolútnych obchodoch je argumentačne zjednodušené. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dualistická právna úprava uznania dlhu, zmluvných pokút, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.). Uprednostnenie obchodného práva pred ustanoveniami kódexu o občianskych právach má pre spotrebiteľov diametrálne odlišné negatívne následky. Za nedostatočný na presadenie obchodného práva považuje súd aj argument, že rovnaká právna úprava dopadá na obidve strany zmluvného vzťahu. Súd poznamenáva, že aj právna úprava v Občianskom zákonníku dopadá na obidve strany v súlade s princípom rovnosti, a nemožno prehliadnuť pritom fakt, že sú to predovšetkým dodávatelia, ktorí uplatňujú práva na súde. Spory iniciované spotrebiteľmi sú len veľmi zriedkavé, a preto argument o obchodnom práve a rovnosti „pre všetkých“ je objektívne značne relativizovaný (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 19.11.2013 sp. zn. 6Co/2/2013). Je zrejmé, že všeobecná premlčacia doba v Obchodnom zákonníku - 4 roky je dlhšia, ako premlčacia doba pri bezdôvodnom obohatení v Občianskom zákonníku (2 roky subjektívna doba, 3 roky objektívna doba). Zároveň je nepochybné, že v danej veci je pre žalovanú ako spotrebiteľa priaznivejšie, keď súd aplikuje ustanovenie zákona, ktoré upravuje kratšiu premlčaciu dobu, t.j. ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nepredlžuje sa tým stav právnej neistoty. Súd považuje ustanovenia o premlčaní v zmysle Občianskeho zákonníka za priaznivejšie pre spotrebiteľa aj z nasledovných dôvodov. V zmysle § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka (spočívanie a pretrhnutie premlčacej doby), ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Z tohto ustanovenia Obchodného zákonníka je zrejmé, že v prípade čiastočného plnenia záväzku platí, že dôjde k uznaniu zvyšku dlhu a teda k pretrhnutiu premlčacej doby, čo spôsobí začatie plynutia novej premlčacej doby. Ďalej Obchodný zákonník upravuje v § 407 ods. 2, že platenie úrokov sa považuje za uznanie záväzku ohľadne sumy, z ktorej sa úroky platia. Takéto ustanovenia Občiansky zákonník neobsahuje. Aj tu teda možno vidieť podstatný rozdiel v dopade právnej úpravy o premlčaní obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, a nepriaznivejšieho právneho následku na spotrebiteľa oproti právnej úprave premlčania v Občianskom zákonníku, ktorá takéto ustanovenie (vyššie uvedené) o pretrhnutí premlčacej

doby neobsahuje. Je logické, keď súd pripustí aplikáciu premlčania toho ktorého kódexu ako celku, pričom pri zohľadnení vyššie uvedených následkov, je potrebné konštatovať, že úprava premlčania ako celok je pre spotrebiteľa priaznivejšia podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Táto je totiž „citlivejšia“. Takýto výklad (použitie občianskoprávnej premlčacej doby v absolútnych obchodno-právnych zmluvách majúcej spotrebiteľský charakter) nepriamo odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí z 19.06.2013 sp. zn. I. ÚS 402/2013.

V § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je teda upravená tzv. subjektívna premlčacia doba, v odseku 2 tohto ustanovenia premlčacia doba objektívna. V prípade uplynutia ktorejkoľvek z nich nemožno právo priznať. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je s poukazom na uvedené potrebné viazať na okamih čerpania jednotlivých súm žalovanou. S poukazom na uvedené začala 2-ročná premlčacia lehota plynúť najneskôr od nasledujúceho dňa po poslednom čerpaní finančných prostriedkov žalovanou (posledné čerpanie bolo k 26.01.2010) teda od 27.01.2010 a márne uplynula dňa 27.01.2012 piatok. Žaloba bola na súd podaná až 11.04.2012, čo je po uplynutí premlčacej doby. Premlčanie sa týka aj úrokov z omeškania / povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok; porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 26.11.2014 sp. zn. 24Co/93/2014/.

Vzhľadom na uvedené súd návrh zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď žalobu v celom rozsahu zamietol, a preto v spore úspešným účastníkom je žalovaná, avšak keďže si náhradu trov konania neuplatnila, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku a náhradu trov konania jej nepriznal (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené

(§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.